

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci navrhovatele: **Mgr. M. M.**, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, v řízení o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy odpůrce - čl. I. bodu 12 písm. e) mimořádného opatření ze dne 27. 9. 2021, č. j. MZDR-14601/2021-25/MIN/KAN,

t a k t o :

I. Návrh **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem podaným dne 4. 10. 2021 se navrhovatel domáhá zrušení mimořádného opatření odpůrce ze dne 27. 9. 2021, č. j. MZDR-14601/2021-25/MIN/KAN (dále jen „mimořádné opatření“), a to ve shora označené části.

[2] Navrhovatel žádá o výjimku z čl. I. bodu 12 písm. e) mimořádného opatření v případě hokejových utkání na zimních stadionech. Uvádí, že stanovená podmínka „vzdálenost diváků od jeviště nebo jiného místa určeného pro vystupující nebo sportovní plochy musí být nejméně 2 m“, je stanovena z důvodu, že účinkující při vlastní produkci nepoužívají ochranných prostředků dýchacích cest a zároveň tato produkce bývá spojena se zvýšenými hlasovými projevy, které samy o sobě představují nárůst rizika přenosu onemocnění. V případě hokejových utkání na zimních stadionech je však ochranným prostředkem dýchacích cest plexisklo. Ledová plocha na zimních stadionech je pro hokejová utkání z bezpečnostních důvodů bez výjimek po obvodu povinně ohraničena mantinely s plexisklem, jehož horní hrana je minimálně 280 cm nad úrovní ledové plochy, a plexisklo tak tvoří přirozenou pevnou nepropustnou bariéru oddělující sportovní plochu a diváky. Riziko přenosu onemocnění přes toto plexisklo je nulové. Mimořádné opatření je v případě hokejových utkání na zimních stadionech nedůvodné a nadbytečné.

Provozovatelé zimních stadionů kvůli němu bezdůvodně přicházejí o zisk z prodeje vstupenek na sezení v 1. řadě. Proto navrhovatel žádá o výjimku z minimální vzdálenosti pro diváky na hokejových utkáních na zimních stadionech, případně aby Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) rozhodl, že se mimořádné opatření na daný případ nevztahuje, protože, jak vyplývá z odůvodnění mimořádného opatření, podmínka minimální vzdálenosti diváků od plochy nemusí být splněna v případě, kdy všichni účinkující používají ochranné prostředky dýchacích cest.

[3] Odpůrce ve vyjádření k návrhu na zrušení části mimořádného opatření uvedl, že podaný návrh postrádá konkrétní tvrzení, z nichž by bylo možné dovodit, že došlo k zásahu do práv navrhovatele. Ten totiž pouze tvrdí, že provozovatelé zimních stadionů přicházejí o zisk z prodeje vstupenek, nicméně netvrdí, že by byl jedním z nich. Proto navrhuje, aby NSS návrh na zrušení části mimořádného opatření odmítl.

[4] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval splněním podmínky aktivní procesní legitimace navrhovatele. Bez splnění této podmínky totiž nemůže návrh věcně posoudit.

[5] Podle § 101a odst. 1 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen*. Aby byl aktivně procesně legitimován, musí navrhovatel tvrdit, že existují určitá jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena. Jinak řečeno musí „*logicky konsekventně a myslitelně tvrdit možnost dotčení jeho právní sféry příslušným opatřením obecné povahy*“ (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009 - 120, č. 1910/2009 Sb. NSS, ve vztahu k mimořádným opatřením viz rozsudek NSS ze dne 14. 4. 2021, č. j. 8 Ao 1/2021 - 133, č. 4187/2021 Sb. NSS, bod [34]). Zda je dotčení podle povahy věci vůbec myslitelné, závisí na povaze a předmětu, obsahu a způsobu regulace prováděné konkrétním napadeným opatřením obecné povahy (viz citované usnesení rozšířeného senátu č. j. 1 Ao 1/2009 - 120).

[6] Zároveň je nutné, aby měla napadená regulace *přímý a nezprostředkovaný vztah* k právům navrhovatele. Soudy ve správním soudnictví jsou povolány k ochraně veřejných subjektivních práv fyzických a právnických osob (§ 2 s. ř. s.), přezkum tzv. *actio popularis* zákon nepřipouští. Proto nestačí, pokud navrhovatel tvrdí, že je opatření obecné povahy nezákonné, aniž by současně tvrdil, že se tato nezákonnost dotýká jeho subjektivních práv (viz citované usnesení rozšířeného senátu č. j. 1 Ao 1/2009 - 120, především body [31], [36] a [41]). Nelze proto připustit, aby omezení adresovaná provozovatelům či organizátorům mohla napadnout každý potenciální účastník (divák) určité kulturní či sportovní akce. Mezi regulací činnosti organizátora (provozovatele) a právní sférou návštěvníků (diváků, resp. účastníků akcí či aktivit či zákazníků) totiž přímý a nezprostředkovaný vztah bez dalšího neexistuje (viz např. rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2021, č. j. 8 Ao 7/2021 - 44, bod [25], nebo usnesení ze dne 16. 9. 2021, č. j. 9 Ao 12/2021 - 88, bod [9]).

[7] Podle čl. I. bodu 12 písm. e) mimořádného opatření se *stanovují podmínky pro konání koncertů a jiných hudebních, divadelních, filmových a jiných uměleckých představení včetně cirkusů a varieté, sportovních utkání, zápasů, závodů apod. (dále jen „sportovní utkání“), kongresů, vzdělávacích akcí a zkoušek v prezenční formě, s výjimkou vzdělávací akce a zkoušky,*

pokračování

kteří jsou součástí vzdělávání podle zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů, nebo zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, nejde-li o akademický obřad, a to tak, že (...) vzdálenost diváků od jeviště nebo jiného místa určeného pro vystupující nebo sportovní plochy musí být nejméně 2 m.

[8] Je zjevné, že u většiny typů kulturních představení či sportovních utkání tato regulace určuje povinnosti právě a pouze organizátorům (provozovatelům), kteří možnost diváků přiblížit se k jevišti či sportovní ploše ovlivňují svými opatřeními. Typicky tomu tak bude – jako v nyní projednávané věci – právě i u sportovních utkání v profesionálních soutěžích, která jsou navštěvována diváky, přičemž vstupenky jsou prodávány do konkrétního sektoru či na konkrétní místo. Jinak řečeno, bude tomu tak především tehdy, není-li na libovolné úvaze samotného diváka, odkud (z jaké vzdálenosti ke sportovní ploše) bude dané sportovní utkání sledovat.

[9] Navrhovatel výslovně neuvádí a z ničeho neplyne, že by on sám byl organizátorem hokejových utkání či provozovatelem zimního stadionu, na kterém se hokejová utkání konají. Uvádí pouze, že kvůli danému opatření přichází tyto osoby o zisk z prodeje vstupenek na sezení z 1. řady. Navrhovatel tak netvrdí, že dotčené opatření zasahuje přímo do jeho práv, nýbrž do práv určité skupiny osob, ke které se však nehlásí. Navrhovatel již proti obdobnému opatření, které bylo uvedeno v čl. I. bodu 12 písm. d) mimořádného opatření odpůrce ze dne 26. 8. 2021, č. j. MZDR 14601/2021-23/MIN/KAN, brojil v řízení vedeném u NSS pod sp. zn. 8 Ao 25/2021. V daném řízení uvedl, že je divák, který navštěvuje hokejová utkání HC Kometa Brna a kvůli svému hendikepu sedí právě v první řadě. Jelikož v nyní projednávané věci netvrdil, že by se jeho postavení změnilo, je třeba vycházet z toho, že je stále divákem a nikoliv organizátorem hokejových utkání či provozovatelem haly, v níž se konají.

[10] Nejvyšší správní soud navrhovatele nevyzýval podle § 37 odst. 5 věty první s. ř. s. k doplnění návrhu. Navrhovatel ke své aktivní legitimaci sice neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, nicméně jeho aktivní legitimaci k podání téměř shodného návrhu posoudil v nedávné době již osmý senát ve výše uvedené věci v usnesení ze dne 23. 9. 2021, č. j. 8 Ao 25/2021 - 14, přičemž z ničeho nevyplynulo, že by došlo ke změně v postavení navrhovatele. Jak již NSS uvedl v usnesení č. j. 8 Ao 25/2021 - 14, nelze zpochybňovat existenci silné vazby některých sportovních příznivců k jejich oblíbenému týmu. Stejně tak lze rozumět tomu, že mnoho příznivců upřednostňuje osobní sledování sportovních utkání, přičemž je jisté také žádoucí, aby tato utkání mohly navštěvovat i pohybově hendikepované osoby. Z hlediska shora vymezených podmínek nutných k přezkumu napadené části mimořádného opatření je nicméně v souladu s existující rozhodovací praxí správních soudů nutno konstatovat, že mezi právní sférou návštěvníka (diváka) a regulací činnosti organizátora (provozovatele) přímý a nezprostředkovaný vztah v dané věci neexistuje.

[11] Z výše uvedených důvodů NSS dospěl k závěru o nedostatku aktivní procesní legitimace navrhovatele, proto jeho návrh odmítl dle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. jako návrh, který byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou.

[12] S ohledem na odmítnutí návrhu se NSS v projednávané věci nezabýval tím, zda Ing. F. Č., který se do řízení o daném návrhu přihlásil jako osoba zúčastněná na řízení, v návaznosti na uplatněná tvrzení naplňuje podmínku přímého dotčení na svých právech a povinnostech vydáním napadeného mimořádného opatření (§ 34 odst. 1 s. ř. s.).

[13] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jelikož byl návrh odmítnut. Nadto NSS uvádí, že navrhovatele nevyzýval k zaplacení soudního poplatku, a proto nyní nerozhodoval o jeho vrácení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. října 2021

JUDr. Radan Malík
předseda senátu